

F 10 fana

F 10/Se S har den 1 juli 1986 tilldelats en vaktfana (interimsfana), m a o en "ställföreträdare" för vår ordinarie fana. Den är tillverkad av polyester med kemiskt färgtryck. Med anledning av detta kan det finnas skäl att påminna om hur det gick till, när F 10 fick sin flotttiljfana.

Fanöverlämningen skedde på F 8 Barkarby, där dåvarande C F 10, översten Zachrisson mottog F 10 flotttiljfana ur Hans Majestäts, Konung Gustaf V, hand. Vid denna högtidliga ceremoni fick även cheferna för F 12, F 13, F 14, F 16, F 17, F 20 och F 21 motta sina förbands fanor.

ETER Måndagen den 18 September 1944

Åtta flygflottiljer fick fanor ur konungens hand

Ur F 10 klipparkiv

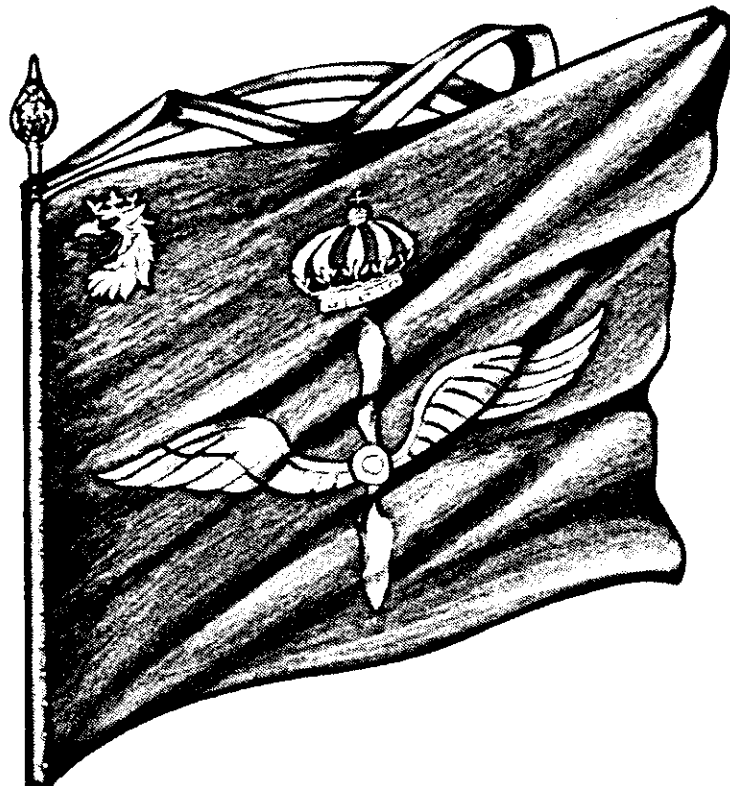
Chefen för Brävalla flygflottilj, F 13, översteljtnant Lage Thunberg, mottar flottiljens fana ur konungens hand.

En av de högtidligaste ceremonierna i svenska flygvapnets historia ägde rum vid Barkarby flygplats på söndagen, då konungen överlämnade fanor till åtta av vapnets flottiljer. Kronprinsen närvar vid överlämnandet, och i konungens sällskap befann sig även generalerna Thörnell och Cederschiöld.

Den enkla men värdiga ceremonin hade noggrant förväts då flygvapenchefen, general Nordenskiöld, tog emot honnörsvakten och fandelegationerna framför flygplatsens kanslihus. Spelot i vakten blåste paradmarsch när konungens bil strax därpå anlände, och general Nordenskiöld kommenderade giv akt samt

lämnade av fandelegationerna till konungen.

Fanorna avtäcktes sedan under det konungen utsade faneden, som bevarades med ett kraftigt "ja" av de på linje uppställda fandelegationerna. Så överlämnades fanorna till Skånska flygflottiljen, Brävalla flygflottilj, Upplands flygflottilj, Flygkadettskolan, Norrbottens flygbaskår, Blekinge flygflottilj samt Hallands och Kalmar flygflottiljer. Fanorna var smyckade med respektive landskaps vapen och mottogs av flottiljcheferna sedan de överlämnats till konungen av general Nordenskiöld. Denne utbringade därpå ett levs för konungen, ceremonin slutade med Kungssången, fanorna rullades ihop, och konungen, kronprinsen samt uppvaktningen bjöds på te i kanslihuset.

Fanan har använts åtskilliga gånger sedan dess, och den behandling den utsatts för har naturligtvis satt sina spår. Den är under hösten åsyno på Armémuseum i Stockholm för reparation (kostnad ca 25.000:-), förhoppningsvis den sista för lång tid framöver.

Vår ordinarie sidenfana tillhör gruppen antikvariska textilier. Den kräver därför särskild noggrannhet och försiktighet vid användning, behandling, förvaring och vård. Allt material i fanan är av silke, och allt arbete vid tillverkning och reparation utförs för hand. Fanan är mycket känslig för solljus och stark elektrisk belysning, fukt, stark vind, luftförorening (exvis tobaksrök) och omild behandling. Den nya vaktfanan kommer därför att kunna användas istället för den ordinarie fanan vid de tillfällen då uppenbar risk finns, att sidenfanan kan ta skada. Det bör observeras, att vaktfanan skall användas och föras i enlighet med tillämpningen för den ordinarie sidenfanan.

Bestämmelser för parad och fanans förande finns i AR 1 kap 16. Därutöver finns mycket litet om fanors och standards användning m m. Mycket bygger på tradition och praxis. En försvarets traditionsnämnd uppsattes den 1/7 1985. Den är ett för försvarsmakten gemensamt organ för traditionsvården (TFG 850028, i vilken dock ingenting står om förbandsfanor).

Förbandets fana, liksom dess ersättare, vaktfanan, skall hållas i helgd. Detta innebär, att man bör tänka sig för betr hur den utnyttjas. Det är förbandschefen själv som avgör detta, om tveksamhet skulle råda.

Karl Olof Wesslén